

ca. 100 Husmandsbrug, har været oppe paa 1 200 à 1 500 aarlig, og saa siger de endda, at Strømmen fra Land til By vil blive større, hvis Venstre og de Konservative sejrer, end hvis de selv sejrer. Jeg har vist hvor meget de gjorde, da de var ved Roret, det var saa uendelig lidt. Jeg har vist, hvor meget der er gjort siden. Ikke desto mindre indkasserer de Gevinsten. Alle disse skønne Løfter, de altid har, som med Hensyn til positiv Handling altid har betydet saa lidt!

Saa kommer de forøgede Skatter. I store Træk har jeg vist, hvordan Skattebevægelsen har været, men jeg skal tage et enkelt Eksempel endnu. Naar Oppositionen altid har raabt op om de store nye Skatter, vi har faaet vedtaget, og hvordan vi udplyndrer Smaafolk, glemmer de altid, hvordan vi har lettet Skatterne for Smaafolk. Det ved Socialdemokraterne formentlig ikke noget om, thi de skriver det aldrig i deres Blade, derfor er det nødvendigt, at det fremhæves her. Jeg har derfor prøvet at foretage et lille Regnestykke for at gøre op rent praktisk, hvordan Skatterne vil falde. En Familie med 3 Børn og 2 000 Kr. Indtægt gav efter Brandes' Skattelov 9 Kr. i Skat og giver nu 80 Øre; det er dog ikke Paalæg. En, der havde 3 000 Kr. Indtægt, gav 30 Kr. i Skat og giver nu 11 Kr.; det er en Lettelse paa 19 Kr. En med 4 000 Kr. Indtægt gav 61 og giver nu 33 Kr.; det er en Lettelse paa 28 Kr. Og en med 5 000 Kr. Indtægt gav 101 Kr. 50 Øre og giver nu 71 Kr.; det er en Lettelse paa 30 Kr. 50 Øre. Naar jeg nu er kommet op til en Indtægt paa 5 000 Kr., tror jeg nok, at jeg har ramt alt, hvad der hedder Arbejdere og de smaa i Samfundet, og jeg tror, at de nok vil kunne føle den Nedsættelse, de har faaet i Skat. Skriv det, ærede Medlem, Hr. Rasmussen! Naar de skriver om Odenseprogrammet, skriv saa, hvor langt vi er naaet med Nedsættelser, saa de faar ren og klar Besked paa, hvordan vor Politik har været.

En fortsat Ødelæggelse af den sociale Lovgivning! Her vil jeg afvente, hvad de vil føre frem, thi noget mere meningsløst har jeg aldrig hørt. Jeg er ikke klogere, end at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og jeg har vandret glade Arm i Arm og gennemført baade Sygekasse- og Invalidelov. De kronisk syge og Arbejdsinvaliderne er taget med. Dem har de Herrere stemt for, og været lige saa glade ved som jeg. Er det Ødelæggelse af den sociale Lovgivning, eller er det ikke en Forbedring? Og Aldersrenteloven! Hvor stort var Modet ikke den Gang!

Ak, de blev siddende ganske stille og lod os vedtage den, for de vidste, at det var en udmærket Lov, og derfor vilde de ikke stemme imod den. Den betyder ogsaa adskilligt flere Millioner til de gamle her i Landet. Fortæl dem det i Stedet for at fortælle dem, at vi har givet dem en karrig Lov. Det er saa sikkert, som at 2 og 2 er 4, for den betyder mange flere Millioner til de gamle, end de fik i Forvejen. Den betyder endvidere, at vi har skabt de gamle en Ret, hvor de før fik en Almisse, og den betyder, at man har lindret Kommunerne ikke ganske ubetydeligt for Udgifter. Jeg synes, at det hele og fulde Billede skulde frem, som det er.

At det var en fængende, agitatorisk Tale, det ærede Medlem holdt, skal jeg indrømme, men vægtig og saglig — det manglede.

Men nu Socialdemokratiets Fremtid! Himlen er blaa, hvor de vandrer frem. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var endogsaa saa langt fremme, at naar vi naaede Juni, var denne Regering væk. Jeg ved nok, at det ærede Medlem en Gang skal have sagt, at han var den sidste Grundtvigianer, men han er ikke en af de gamle Profeter. Brandes har sagt, at de var døde, og de nye duede ikke, og jeg tror, at han har Ret. Det var mere et fromt Ønske, det ærede Medlem udtalte, og det gør han saa til noget fast, at saadan bliver det, saadan ønsker han det. Han ved saa inderlig godt, at det bliver det ikke, han ved ogsaa, at han har ingen profetisk Gave i saa Henseende. Men hvad vil nu Socialdemokratiet? Jeg har før karakteriseret det, og jeg skal nævne det en Gang til. De vil for det første en dybtgaaende Jordreform, om fornødent ved Ekspropriation. De vil ikke alene give Tilskud til Boligbyggeri som nu, men ogsaa Driftslaan. Nu vil jeg herom sige: Skal man ekspropriere Jord, bliver den Jord i hvert Fald dyr, og hvis Husmanden ogsaa skal forrente Driftslaan, kommer han til at sidde saadan i det, at han aldrig vil kunne klare sig. Hvis de Herrere vil opgive Kravet om, at vedkommende skal have en Tiendedel af Laaneværdien som Bevis for, at de er værd at komme til Hjælp — det er netop en Ansporing til Ungdommen, at vor Lovgivning kræver, at de skal spare noget sammen til, at de kan blive sat i Stand til at faa et Hjem med Statsstøtte; det er ikke Meningen at lave en Almisselov — saa vil Loven være fuldkommen forfejlet. Men skal Husmanden forrente alt dette, vil han ikke kunne klare sig, og det maa dog være Meningen, at han skal forrente det, for hvor vil de Herrere faa de Penge fra, der skal bru-